

Székely Botond*

A hivatásos sportolói szerződések felmondásának dogmatikai korlátai a CAS ítékezésének tükrében

A magánjogi jogviszonyok tartalmával és teljesítésével kapcsolatban elkerülhetetlen a szerződésszegés témakörének elemzése, amelyet speciális megvilágításba helyez a hivatásos sporttevékenység sajátos természete. Ugyanis a hivatásos sportolók jogviszonyának tartalma és keretei alapvetően a klasszikus magánjogi dogmatikára – különösen a kötelmi jogi alapvetésekre – épülnek. A hivatásos labdarúgók esetében komplex vizsgálati módszer szükséges, ugyanis a sportágat igazgató nemzetközi sportszövetség, a FIFA részletekbe menő speciális rendelkezéseket fektetett le a szabályzatában, amelyek átfogó jelleggel határoznak meg speciális kikötéseket a sportolók jogviszonyának teljes tartalmára tekintettel. Mindezek mellett szükséges vizsgálni a polgári jog és munkajog doktrínáit, amelyek a kötelmi jogviszony miatt azonos módon irányadóak vagy irányadónak kellene lenniük.

Az említett területek metszéspontjain keletkező ellentmondások és hiátusok feloldása érdekében a Nemzetközi Sportdöntőbíróóság (CAS) ítéleteit szükséges párhuzamba állítani a klasszikus magánjogi dogmatikával, hiszen a Lex Sportiva formálójaként a sporttal foglalkozó szakemberek a CAS választottbíróisági eljárását elsődleges fórumnak tekintik a sport területén felmerülő jogviták rendezésében. Ezért a szerződésszegés dogmatikai alapvetéseinek értékelése, valamint azok sporttevékenység-specifikus sajátosságaival való összevetése mellett a tanulmány CAS irányadó joggyakorlatát is a vizsgálat körébe vonja.

A témakör kutatását az indokolja, hogy a sporttevékenység immanens sajátossága a résztvevők kompetitív teljesítmény-összemérése, amely során az egyik fél sikere fogalmilag feltételezi a másik fél teljesítményének korlátozását vagy semlegesítését. Ebből adódóan alapvető dogmatikai kérdésként merül fel, melyek azok a szubjektív, illetve objektív tényállási elemek, amelyek mentén az elmaradt sporteredmény szerződésszegésként szankcionálható. A fentiekben említett aspektusok vizsgálatát követően csoportosítom a tényállási elemeket és az esetleges jogkövetkezményeket, amelyek a hivatásos labdarúgók gyenge vagy eredménytelen teljesítményével kapcsolatban felmerülhetnek.

1. AZ ELEMZÉS KERETE

Elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) irányadó rendelkezése és a mögötte álló jogdogmatikai alapvetéseket. Ebből adódóan először a Ptk. 6:137. §-ra kell kitérni, miszerint a szerződés megszegését jelenti bármely kötelezettség szerződésszerű teljesítésének elmaradása. A hivatkozott rendelkezéshez kapcsolódó magánjogi alapvetések elemzése alapján megfogalmazható az a keretrendszer, amelyet párhuzamba kell állítani a sport speciális természetével, ezáltal érzékelhetővé válik, hogy milyen mértékben szükséges eltérően értékelni a hivatásos sportolók teljesítményét. Azonban mindezek mellett, szükséges kitérni a munkajog speciális aspektusaira és annak dogmatikai hátterére, ugyanis a hivatásos sportolók jogállását figyelembe véve meg kell említeni azon speciális munkajogi aspektusokat, amelyek a munkaszerződés alapján történő foglalkoztatás esetében felmerülnek a szerződésszegésre alapított felmondás körében a munkavállaló képességeivel kapcsolatban. Ugyanis az említett elvet a sport környezetében értelmezve eljutunk ahhoz a kérdéshez, hogy a bizonytalan kimenetelű mérkőzések fényében felmondható-e a játékos szerződése szerződésszegésre hivatkozva a teljesítmény elmaradása miatt.

A fentiekben említett alapvetéseken túl, ki kell térni továbbá a FIFA játékosok nyilvántartására, átigazolására és a velük való szerződéskötésre irányuló szabályzatának¹ (FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players, a továbbiakban: RSTP) releváns rendelkezéseire is, amelyek alkalmazásával és értelmezésével a CAS kialakította és a mai napig formálja a labdarúgás területén irányadó Lex Sportiva diszciplínáit. Az első egységes keretbe foglalt RSTP-ét 2001-ben alkotta meg a FIFA, amely időponttól kezdve a sportágra irányuló speciális szabályozást a szövetség olyan mértékben kimunkálta, hogy a sportszférán belül az egyik legnagyobb mechanizmussal rendelkező piac lett.² Az átigazolási piacra, illetve a szerződéskö-

1 FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players. a FIFA játékosok nyilvántartására, átigazolására és a velük való szerződéskötésre irányuló szabályzata. Link: <https://digitalhub.fifa.com/m/696d877ea35ca761/original/Regulations-on-the-Status-and-Transfer-of-Players-January-2025-edition.pdf> (2026. 01. 10.)

2 FIFA Clearing House: Regulations and explanatory notes. <https://inside.fifa.com/transfer-system/clearing-house/regulations-and-explanatory-notes> (2026. 01. 10.)

* Kutató, Mádl Ferenc Összehasonlító Jogi Intézet.

tési folyamatokra és tárgyalásokra irányuló részletes szabályozás kifarrottsága és megkerülhetetlen jellege miatt a sportjoggal foglalkozó szakemberek körében feltűnt a „Football Law” kifejezés is. Mindezekből adódóan, az RSTP 14. cikk (1) bekezdése az egyik legfontosabb alapköve a hivatásos labdarúgók és sportklubok jogviszonyának, miszerint a sporttevékenységre irányuló szerződést bármelyik fél felmondhatja jogos indok alapján sportszankció nélkül. Tehát a szövetségi szabályzat szűk kereteket határoz meg a jogviszony felmondásához, amely maga a sportág és a bajnokságok stabilitását hivatott biztosítani. A 14. cikk (2) bekezdése szolgál szabályozás értelmezési keretként, miszerint jogos indoknak minősül minden olyan körülmény, amely mellett az adott feltől már nem várható el észszerűen és a jóhiszeműség elve alapján a szerződéses kapcsolat fenntartása. Külön kiemelendő a cikk azon fordulata, amely szerint a másik fél kényszerítésére irányuló bármely magatartás – legyen szó a szerződés felmondására vagy a feltételek módosítására irányuló nyomásgyakorlásról – megalapozza a sérelmet szenvedett fél jogát a szerződés jogos indokkal történő felmondására.

A 14. cikk a fentiekben hivatkozott fordulatai kulcsfontosságú szerepet töltenek be a kérdéskör vizsgálatában, ugyanis a CAS a határozatainak hozatala során a svájci jog és a FIFA szabályzata alapján bírálja el az elé terjesztett jogvitát.³ Ennek oka, hogy a FIFA kikötötte a szabályzatában a CAS előtti választottbírói eljárást és a szabályzatának a kötelező alkalmazását a jogviták eldöntésével kapcsolatban.⁴ Ugyanis a svájci civilszervezetekre irányuló szabályozás rendkívül rugalmas jogi kereteket határoz meg, amelyből adódóan a svájci székhellyel rendelkező sportszervezetek szabadon meghatározhatják többek között a szervezeti célokat, a tevékenységük körét és a hatáskörüket.⁵

Ezen a szabályozási környezeten alapuló nemzetközi szövetségi szabályzatok egyik legfontosabb célja, hogy az adott nemzetközi szövetség az általa igazgatott sportág minden szintjén egységes szabályozást alakítson ki, függetlenül az államhatároktól. Mindennek az érvényesülését a sportolókkal kötött szerződések által biztosítják, amelyben a szerződő felek egyoldalúan kijelentik, hogy a szövetségi szabályzatokat magukra nézve kötelezőnek fogadják, különben nem végezhetnek sporttevékenységet az adott sportágban. Továbbá a joghatóság kizárólag a CAS-ra koncentrálódik azzal a céllal, hogy a választottbíró megőrizze a nemzetközi sportversenyek résztvevőinek jogegyenlőségét, elkerülve a különböző államok eltérő nemzeti szabályozásából eredő kockázatokat a jogviták eldöntése során.⁶ Mindezek fényében a CAS jogalkalmazási tevékenysége – különösen a szerződéses jogviták és egyéb rele-

váns jogkérdések elbírálása során – meghatározó jelentőséggel bír. A sport autonóm, önszabályozó jellegéből adódóan ezen ítéletek kiindulópontként szolgálnak a lex sportiva értelmezéséhez, különös tekintettel arra, hogy a felek a választottbírói út kikötésével alapvetően lemondanak az állami bíróságok előtti igényérvényesítés lehetőségéről.⁷ Ezzel egyetemben alternatív vitarendezési funkciójából adódóan a CAS olyan döntéshozatali mechanizmust kínál, amely a szakosodott választottbírói állomány által biztosítja a szükséges speciális jogi és sportszakmai ismeretek érvényesülését. A kiválasztási folyamat lehetővé teszi, hogy a felek az adott jogvita sajátosságaihoz igazodva jelöljék ki a választottbírókat, ezzel is növelve a határozat szakmai megalapozottságát és elfogadottságát.⁸

Tehát a CAS határozatainak az elemzése elengedhetetlen jelen témakör vizsgálata során, amely a fentiekben említett svájci szabályozási keretből és a szövetségi szabályozási struktúrából adódóan a szövetségi szabályzat vonatkozó rendelkezéseit helyezi középpontba a jogviták elbírálása során. Ezáltal az RSTP-ben foglalt szerződési alapelv megkerülhetetlen, amely – ahogy arra az elemzés későbbi pontján kitérek – szűkebb körben teszi lehetővé a szerződés felmondását oly módon, hogy arra kizárólag kritikus esetben – többek között szerződésszegő magatartás esetén – van lehetőség.

2. A SZERZŐDÉSSZEGÉS A KLASSZIKUS KÖTELMI JOGI DOGMATIKA ÉS A SPORTTEVÉKENYSÉG TÜKRÉBEN

A klasszikus magánjogi dogmatika alapján a szerződésszegés megállapítása önmagában nem kíván meg különösebb mérlegelést, ugyanis a teljesítés elmaradása egy objektív tény. Ez a magánjogi alapvetés a hivatásos sportolói szerződések körében is érvényesül, azonban a sporttevékenységre irányuló szerződések felmondásának feltétele speciális keretek között érvényesül a nemzetközi gyakorlatban. A klasszikus magánjogi dogmatikát e speciális kerettel szükséges összevetni, amely által érzékelhetővé válik pragmatikus aspektusokon keresztül is a sporttevékenység speciális természete és az abból eredő speciális normavilág. Az említett aspektusok összevetése abból a szempontból is fontos, hogy a jogosult fél a szerződésszegésre hivatkozva felmondhatja a szerződést, tehát a témakör vizsgálata arra a kérdésre is választ ad, hogy a sportolók teljesítményét illetően, mely esetekben alapítható a szerződésük felmondása szerződésszegésre.

Elsődlegesen fontos kitérni arra, hogy a gazdasági élet szereplői közötti szerződéses jogviszonyok – jellegüktől függően – olyan alanyi jogok és kötelezettségek összességét alkotják, amelyek mentén a felek meghatározott magatartásnak, illetve tevékenységre irányuló kötelezettségeknek kötelesek eleget tenni a teljesítés érdekében. A Ptk. 6:34. §-a értelmében a teljesítés a felek által autonóm módon kialakított szerződési tar-

3 A CAS eljárásáról szóló törvény (CAS Code) R58. cikke alapján „a választottbírói tanács a jogvitát elsődlegesen az alkalmazandó szabályok vagy szabályzatok alapján bírálja, másodsorban a felek által választott jog alapján, vagy ennek hiányában annak az államnak a joga szerint dönti el az ügyet, amelyben a vitatott döntést meghozó szövetség, egyesület vagy sporttal kapcsolatos szervezet székhelye található, vagy a testület által megfelelően ítélt jogszabályok szerint. Az utóbbi esetben a testület döntését indokolja.”

4 FK Velez Mostar v. Frane Ikic (CAS 2024/A/10299), [66]–[69] bekezdés.

5 Hamerník, Pavel: *Autonomous Law of International Sports Associations as an Equivalent to a Superstate and Borders of Legality of its Powers.*

Praha: Ústav státu a práva AV ČR, 2023, 18–19. ISBN 978-80-87439-68-5.

6 Hamerník: i. m. 2023, 11–13.

7 Szekeres Diána: Sport választottbíráskodás. *Gazdaság és Jog*, 2018/7–8., 27–28. Továbbá a Sport Állandó Választottbírói hatásköréről részletelesen lásd Szekeres Diána: A Sport Állandó Választottbírói eljárás szabályzatáról. *Gazdaság és Jog*, 2019/9., 15–21.

8 Szekeres Diána: A választottbíráskodásról: kiemelten a sport állandó választottbíráskodás anyagi jogi kérdéseire és működésére fókuszálva Magyarországon. *Sportjog*, 2020/3., 14.

talomhoz igazodik, miszerint a szolgáltatást a kötelem tartalmának megfelelően kell teljesíteni. E generális teljesítési kötelezettség dogmatikai ellenpólusa a szerződésszegés jogintézménye, amelyet a Ptk. 6:137. §-a szintén általános jelleggel definiál, miszerint szerződésszegést jelent bármely kötelezettség szerződésszerű teljesítésének elmaradása. A szerződésszegés jogintézménye tehát logikailag és funkcionálisan elválaszthatatlan a szerződés teljesítésének követelményeitől.⁹ Amennyiben a kötelezett fél szerződésszerűen teljesíti a kötelezettségeit, a jogosult hozzájut a szerződéssel szolgált szükségletét kielégítő szolgáltatáshoz. Mindebből következik, hogy a teljesítés ellenére szerződésszegésnek minősülhet a kötelezett tevékenysége, amennyiben a szerződés tárgyát képező szolgáltatás rendellenes, vagyis nem felel meg valamely követelménynek. A Ptk. az általánostól a különösre terjedően határozza meg a teljesítésre irányuló követelményeket, amelyeknek a kötelezett köteles eleget tenni a szolgáltatás teljesítése során.¹⁰ Mindez a sporttevékenység – különösen a versenyek vagy mérkőzések – esetében úgy tűnhet, hogy a sportolók csak a győzelem esetében teljesítik a kötelezettségüket hiánytalanul, hiszen az előbbieken hivatkozott dogmatikai alapvetés szerint a játékosok pusztán teljesítménye nem feltétlenül szolgálná ki a jogosult – jelen esetben a sportklubok – sporttevékenység folytatásával elérni kívánt céljait.

Továbbá a szerződésszerű teljesítés kereteinek a meghatározásakor szintén kérdésként jelentkezik, hogy a szerződés – Szladits megfogalmazása szerint – programszerű megvalósulása mint tiszta objektív tény milyen mértékben érvényesülhet a sporttevékenység keretében.¹¹ Ugyanis a klasszikus kötelezettségek esetében a szerződésszerű teljesítés, a sporttevékenység esetében pedig a sportklub által elérni kívánt eredmény elmaradása objektív tény, azonban mindeztől függetlenül a kimentés lehetősége nincs kizárva.¹² Ezzel kapcsolatban fontos röviden kitékinteni az Európai Unió országainak eltérő szabályozásának egységesítése érdekében az Európai Szerződési Jogi Bizottság által kiadott, az Európai Szerződési Jog Alapelvei címet viselő kiadványra [„Principles of European Contract Law” (PECL)],¹³ amely értelmező rendelkezései a szerződésszegés körébe vonja, függetlenül attól, hogy azt kimentették-e, bármely szerződéses kötelezettség teljesítésének elmulasztását, illetve a késedelmes teljesítést, hibás teljesítést és a szerződés teljes megvalósulását célzó együttműködési kötelezettség elmulasztását. Ebből adódóan a szerződés nem teljesítése objektív tény, amely fényében a kérdéskör lényege a jogkövetkezmény alóli mentesülés eseteire irányul.¹⁴ Ugyanis a sikeres

kimentés esetében a szerződésszegés ténye eltérő megvilágításba kerül, hiszen, ha a sportoló mint a teljesítésre kötelezett fél sikeresen hivatkozik kimentésre, akkor a kitűzött cél vagy az elérni kívánt eredmény elmaradása – mint szerződésszegésre utaló körülmény – nem róható fel a sportolónak az objektív mivoltuk ellenére.

Ezért ennek fényében figyelembe kell venni a sporttevékenység mint kötelezettség és az azt felölő jogviszony sajátos dinamikáját. E tekintetben ugyanis a szerződésszegés megállapítása jelentős nehézségekbe ütközik. Egyrészt, a sportolói jogviszony természeténél fogva bizonytalan kimenetelű, mivel a sportoló teljesítésre irányuló fizikális és mentális formája – mint belső szubjektív tényező – nem számítható ki pontosan. Másrészt, a szerződés teljesítésének sajátossága, hogy jelen van egy aktív, immanens külső tényező, mivel az ellenfél kifejezetten a teljesítés megakadályozására, a másik fél legyőzésére törekszik. Emiatt a sportoló teljesítését több körülmény is akadályozza egy hagyományos munkavégzésre vagy szolgáltatás nyújtására irányuló jogviszonyhoz képest. A sportolói jogviszony e sajátos eleme kölcsönzi a sportszféra üzleti modelljének az alapját, hiszen a professzionális szinten zajló sporteseményekkel kapcsolatos gazdasági és társadalmi igények szorosan összefüggnek a verseny bizonytalan kimenetelével, amely hiányában a nézők elveszítenék, illetve a sporteseményekre épülő közvetett sporttermékek fogyasztói elveszítenék az érdeklődésüket, mivel a mérkőzések kimenetele előre látható és unalmas lenne.¹⁵ Ennek a bizonytalanságnak köszönhetően válik eladhatóvá a kiegyensúlyozott mérkőzés, amely fenntartja a fogyasztókból származó bevételi folyamatokat.¹⁶

Ugyanakkor felmerülhet, hogy a szükséges bizonytalanság faktor ellenére mikor teljesülnek a jogosult érdekeinek a kiszolgálása. Ugyanis a sportszervezet, mint jogosult igénye a verseny kiegyensúlyozottsága révén részlegesen kielégítést nyer, sportszakmai és gazdasági szempontból mégis aggályos lehet, ha a látványsport keretében zajló mérkőzések tartósan vereséggel zárulnak. Erre kiváló példaként szolgálhat a Liverpool FC 2025/26-os idényének hanyatló szereplése az előző szezonban elért bajnoki címhez képest.¹⁷ Ez a helyzet meglátásom szerint dogmatikai dilemmát vethet fel, mivel a polgári jogi értelemben vett teljesítés nem szűkíthető le a kötelezett által vállalt magatartás pusztán kifejtésére. Szerződésszerű teljesítésről valójában akkor beszélhetünk, ha a szolgáltatás a jogosult szerződéssel célzott érdekét érdemben kielégíti. Önmagában a szolgáltatásra irányuló magatartás – jelen esetben a játék – kifejtése nem feltétlenül elegendő a kötelem céljának eléréséhez, hiszen a jogviszony létesítésekor a felek végső soron a célba vett eredmény realizálására is törekednek.¹⁸ Ez a cél pedig áttételesen a klub sikeres működésének megvalósítása gazdasági és sportszakmai szempontok alapján a sporttevékenység-

9 Ptk.-kommentár – Polgári Jog I–IV. – új Ptk. – Kommentár a gyakorlat számára. A Ptk. 6:137. §, [Szerződésszegés] jogintézményéhez fűzött kommentár.

10 Uo.

11 Magyar Magánjog. Szerk.: Szladits Károly, Budapest, 1942. III. köt. 401–402.

12 Ptk.-kommentár – Polgári Jog I–IV. – új Ptk. – Kommentár a gyakorlat számára. A Ptk. 6:137. §, [Szerződésszegés] jogintézményéhez fűzött kommentár.

13 A Bizottság nem szánta kötelező érvényűnek az alapelvek alkalmazását, ugyanis azt a szerződő felek akaratára bízta, hogy belefoglalják-e szerződésükbe a rendelkezéseket. Lásd Principles of European Contract Law, Chapter 1, Section 1, Article 1.101. Az alapelvek kidolgozására irányuló folyamatokkal kapcsolatban lásd Csécsy Andrea: A szerződésszegés szabályozása az Európai Szerződési Jogi Alapelvekben. *Gazdaság és Jog*, 2004/7–8., 35–42.

14 Csécsy Andrea: i. m. 35–36.

15 Martin Langen: The Uncertainty-of-Outcome Hypothesis and Competitive Balance in Sports. *Wissenschaftliche Schriften der WWU Münster*, Reihe IV, Band 8., 2014.

16 Patrick J. Ferguson – Karim R. Lakhani: Consuming Contests: Outcome Uncertainty and Spectator Demand for Contest-based Entertainment. Harvard Business School, Working paper 21-087. 1–3.

17 ESPN: Liverpool in crisis: The stats behind the champions' losing streak. https://www.espn.com/soccer/story/_/id/46668137/liverpool-crisis-stats-champions-losing-streak (2025. 12. 20.)

18 Kemenes István: A szerződésszegés szabályozása az új polgári törvénykönyvben. *Jogtudományi Közlöny*, 2014/5., 213.

gen keresztül. Tehát kérdés, hogy a jogviszony jellegéből eredő cél elérése milyen mértékben teljesül, továbbá a bizonytalan kimenetelű mérkőzések közvetett haszon termelése milyen mértékben elégíti ki a jogosult fél érdekeit. Ez a speciális helyzet fokozza a szerződésszerű teljesítés elmaradásának a kockázatát, ezért fontos elhatárolni a sporttevékenység keretében elérni kívánt eredmény elmaradása a sportoló képességeinek hiányából, formahanyatlásból vagy felróható kötelezettségszegésből (pl. edzésmunka elmulasztása) ered.

Mindez részben az adott jogviszony típusától is függ, ezért a polgári jogi jogviszonyokon általános dogmatikáján túl, szükséges kitérni a vonatkozó munkajogi aspektusokra is. Ugyanis a különböző típusú jogviszonyok esetében a szerződésszegés kérdéskörét árnyalják az adott jogviszony jellegéhez igazodó kimentési lehetőségek. Az egyes szerződéstípusok esetében az adott kötelelem jellegét figyelembe véve találunk a Ptk.-ban speciális rendelkezéseket, amelyek a szerződésszegés egyes eseteit hivatottak pontosabban meghatározni. Azonban még az így kialakított keretrendszer is szükségszerűen tágabb keretek közé helyezi a szerződésszegés eseteit, hiszen a jogalkotó számára lehetetlen minden életviszony lehetséges kimenetelét előre, taxatív módon szabályozni. Ezért az eddig elemzett aspektusok fényében a szerződésszegésre alapított felmondás kétséges lenne, annak ellenére, hogy a kítűzött cél elérésének elmaradása objektív módon megállapítható. Ahhoz, hogy átfogó képet kapjunk a klasszikus dogmatika és sportszféra gyakorlata közötti különbségekről, röviden szükséges kitérni a munkaszerződésre vonatkozó speciális aspektusra és az azok mögött álló dogmatikára, amelyek az eddigiekben tárgyalt általános kötelmi jogi alapelveken túl egy további vizsgálati szintet von a tárgyalt kérdéskör köré.

3. A SZERZŐDÉSSZEGÉS A SPECIÁLIS MUNKAJOGI ASPEKTUSOK ÉS A SPORTTEVÉKENYSÉG TÜKRÉBEN

Az előbbieken hivatkozott speciális aspektusok közül a munkaszerződés felmondásának eseteit kell megvizsgálni ahhoz, hogy a kötelezett fél – jelen esetben a sportoló mint munkavállaló – nem szerződésszerű teljesítésének esetei illeszkedjenek az elemzés struktúrájába. Az Mt. 65. § (1) bekezdése alapján a munkaviszonyt mind a munkáltató, mind a munkavállaló felmondással megszüntetheti. Azonban az Mt. 66. § (1) bekezdése a tipikusnak minősülő, határozatlan időre szóló munkaviszony esetében többletkötelezettséget határoz meg a munkáltató számára, miszerint a munkáltató köteles megindokolni a felmondását, amely a (2) bekezdés szerint a munkavállaló munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, képességével vagy a munkáltató működésével összefüggő ok lehet. A sportolók teljesítményét illetően a munkavállaló képességére irányuló fordulat rendelkezik relevanciával. Ez esetben a klasszikus magánjogi dogmatikához – különösen a Ptk. kötelmi jogi alapvetéseihez – képest a munkajogviszony keretében az elmaradó teljesítés és az arra alapított szerződés felmondása pontosabb definíciós keretek közé szorul normaszöveg szinten. Pontosabban ebből adódóan is kérdéses lenne, hogy a sportoló gyenge teljesítményére alapítva miként mondhatja fel a klub a szerződést, ugyanis, ha a sportoló munka-

szereződés keretében végzi a sporttevékenységét, akkor a korábbiakban tárgyalt általános kötelmi jogi alapelvekhez képest mégis fennállna a kockázat a sportoló részéről a gyenge teljesítmény esetén.

A munkaviszony megszüntetésével kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy a jogviszony alapvetően szerződésorientált, hiszen fellelhetőek a magánjogi jegyek, mégis erősek a közjogi jegyek abban az értelemben, hogy a munkavállaló alárendelt státuszából adódóan túlsúlyban vannak a kógens normák. Kiss György azonban rámutatott a munkajogviszony munkáltató érdekkörében fennálló okokra alapított megszüntetésével kapcsolatos átfogó elemzésében,¹⁹ hogy a munkaviszony is – a tartós megbízási jogviszonyhoz hasonlóan – tartamjelleggel rendelkezik. Kiss György egyértelműen levezeti, hogy Freedland megközelítése²⁰ szerint a munkaviszony tartamjellegéből adódóan a felek a munkaszerződés megkötésével kölcsönös cserére tesznek ígéretet, amely egyik eleme a munka és az ellenérték cseréje, másik eleme a kölcsönös kötelezettségek cseréje a jövőbeli teljesítésre. Ezzel hasonló módon fejtette ki a Kúria a PK-vélemény indokolásában, hogy a szerződési jog dogmatikai alapvetéséből következik, hogy a szerződés megkötésekor a felek önként azt vállalják, hogy a tevékenységi, ellenőrzési körükhöz tartozó körülményekért a másik fél irányában helyállnak, ennek fejében viszont kölcsönösen számíthatnak arra, hogy a másik felet is terheli ugyanez a kötelezettség.²¹ Mindezeknek azért van jelentősége Kiss György és Freedland hivatkozott elemzésével kapcsolatban, mert a tartamjellegű jogviszonyok esetében nem lehet pontosan körülhatárolni, hogy a jogosult érdekét mikor elégíti ki a kötelezett teljesítésre irányuló tevékenysége. Ezért ellensúlyként a polgári jogi jogügyletekkel azonos módon jelen van munkaviszonyban is a felmondás jogintézménye, azonban a megszüntetés indokai bírnak relevanciával ebben az esetben. Tehát a sportoló jogviszony tükrében fontos felhívni a figyelmet arra, hogy a sportoló mint munkavállaló képességeiből eredő teljesítés elmaradására alapított felmondás jogintézménye pontosabban definiált a normaszöveg szintjén, azonban a felmondás alkalmazásának esetkörének a meghatározás még így is kérdéseket vet fel a fentiekben kifejtettek fényében.²²

Mindez különösen igaz a sporttevékenység tükrében, mivel a sportoló alapvetően nem egy mérkőzés erejéig vállalja a sporttevékenység végzését, hanem folyamatos, tevételes magatartás keretében tesz ígéretet a teljesítésre visszatérő jelleggel. Tehát a játékosal kötött határozott idejű szerződés lejártáig – amely a felek megállapodása szerint egy vagy több szezonra is kiterjedhet – nem múlik el a sportoló kötelezettsége a sporttevékenységgel elérni kívánt cél teljesítésére irányulóan. Ebből a szempontból kérdéses a munkáltató számára nyitva álló lehetőségek köre a gazdasági és sportszakmai érdekeinek érvényesítésére. Alapvetően a jogviszony tartam jellege miatt nem határozható meg a jogviszony idővonalán egy olyan pont az elvégzendő feladat szempontjából – eltekintve a szán-

19 Kiss György: A jogforrások komplexitása és hiányának következményei a munkajogban. A munkajogviszony megszüntetése a munkáltató érdekkörében fennálló okok miatt. *Állam- és Jogtudomány*, 2025/2., 33–57.

20 Mark Freedland: *The Contract of Employment*. Oxford: Clarendon Press, 1976, 20. Idézi Kiss: i. m. 40.

21 Kúria 2/2012. (XII. 10.) PK vélemény indokolásában foglaltak.

22 Kiss: i. m. 41.

dékos passzív magatartástól – amely bekövetkezése esetén a szerződés szerű teljesítés azonnali elmaradását eredményezné. Az ilyen jellegű szerződéses megállapodások az eredménykötelmek keretében azonosíthatók. Éppen ezért a szerződéses megállapodásból eredő gazdasági hátrány minimalizálása a kevésbé előnyös jogviszony felmondása által, illetve az ebből eredő szervezeti struktúra átalakítása nehezen értékelhető, különösen a FIFA RSTP szabályzata alapján, amely szigorúbb kereteket szab a játékosok munkaviszonyának felmondásával kapcsolatban. Ugyanis a szabályzat 14. cikkelye generál klauzulaként rögzíti minden hivatásos labdarúgóval kötött jogviszony tartalmával kapcsolatban, hogy a szerződést csak „just cause” alapján lehet felmondani. Ezzel összefügg továbbá a 16. cikkely, amely további tilalmat határoz meg a felmondási jog gyakorlására irányulóan, mivel a rendelkezés értelmében a szezon közben, azaz a bajnokságok aktív időszakában kizárja a szabályzat a szerződés egyoldalú megszüntetését. A szabályzat által meghatározott szűk keretek indokát a 13. cikkely nevesíti, miszerint az idézett rendelkezések római jogi *pacta sunt servanda* elv leképezését szolgálják, amelynek célja a bajnokságok stabilitásának és integritásának a megőrzése, illetve a csapatok kiszámítható kereteinek biztosítása.²³

Ugyanakkor ez a korlátozás érdekes képet mutat, amelyben összevetjük a labdarúgóklubok mint munkáltatók érdekkörével, hiszen a munkáltatói szervezet megújítása szükségessé válhat változó időpontokban, hogy a vállalkozás működését optimalizálja a munkaerő jogkör gyakorlója a munkavállalókkal szemben. Ez az újjászervezés különösen indokolt egy csapat irányítása és versenyztetése esetében, mivel a sportszakmai statisztikákra és a célként kitűzött eredmények elérésére jelentős hatást gyakorolhat. A munkáltatói érdekkört figyelembe véve kijelenthető, hogy a munkáltató általi felmondásra alapvetően gazdasági körülmények miatt is bekövetkezhet, amelybe beletartozik a piacvesztés és a munkavállalói létszám magas költsége is. A munkaviszony megszűnésének elkerülését célzó eljárások kevésbé hatékonyak a probléma természetéből fakadóan. Tehát kockázatkezelési eszközként is értelmezhető ebben a tekintetben a munkáltató általi felmondás.²⁴ Ugyanis a játékos képessége pedig összefügg ezekkel a problémákkal, hiszen a gyenge teljesítménye közvetetten akár veszteségesen hathat a klub működésére. Gazdasági értelemben fontos megjegyezni, hogy a közvetett veszteség a játékos munkabérének is a függvénye. Az eddigiekben érintett kollíziók feloldása érdekében vagy a felmerülő bizonytalan esetkörökkel kapcsolatos részleges irányvonal kijelölése céljából az alábbi alfejezetekben a CAS ítélezési gyakorlatát tekintem át, amelynek eredményei exponálják a Lex Sportiva alapvetéseivel, illetve gyakorlatával kapcsolatos különbségeket mind a klasszikus kötelmi jogi, mind a munkajogi dogmatika fényében.

4. A CAS ÍTÉLKEZÉSI GYAKORLATA A SZERZŐDÉSSZEGÉSRE ÉS A FELMONDÁSRA IRÁNYULÓ JOGVITÁKBAN

A CAS joggyakorlata következetesen hivatkozik a Svájci Szövetségi Törvényszék munkajogi tárgyú döntéseire,²⁵ különösen a szerződés jogos indokra alapított azonnali hatályú megszüntetése kapcsán, integrálva ezzel a svájci magánjogi dogmatikát és annak garanciarendszerét a sportjogi vitarendezésbe. A FIFA RSTP szabályzata nem tartalmaz részletes meghatározást a „just cause” fogalmával kapcsolatban, ezért a CAS ítélezési gyakorlata e kategóriát konzisztensen a svájci joggal – különösen a svájci kötelmi törvény (a továbbiakban: SCO) 337. cikkének (2) bekezdésével – összhangban értelmezi. A svájci jogi megközelítés értelmében az alapos indok akkor áll fenn, ha a felmondó fél jóhiszeműen nem kötelezhető a munkaviszony fenntartására, amelynek fennállását a bírói fórumnak minden esetben az adott ügy egyedi körülményei alapján kell mérlegelnie. Tekintettel arra, hogy az azonnali hatályú megszüntetés kivételes jellegű jogintézmény, alkalmazására csak megszorítóan, szűk körben, kifejezetten súlyos szerződéses megállapodás esetén kerülhet sor; enyhébb jogsértések esetén a rendkívüli felmondás jogszerűsége csak akkor ismerhető el, ha a vétkes fél a korábbi figyelmeztetés ellenére is fenntartja a jogsértő állapotot.²⁶ A „just cause” megállapításához tehát olyan szigorú mérce tartozik, amely szerint a kötelezettségességnek olyan mértékűnek kell lennie, amely objektíve kizárja a jogviszony folytatásával kapcsolatos észszerű elvárhatóságot.

4.1. GYENGE TELJESÍTMÉNY ÉS A VÉTKES KÖTELEZETTSÉGSZEGÉS ELHATÁROLÁSA

A CAS joggyakorlata alapján a szerződéses megállapodás megszegése éles dogmatikai határvonalat szükséges húzni a sportoló pusztán teljesítménybeli ingadozása és a helytelen magatartás, azaz a vétkes kötelezettségesség aspektusai között. A CAS egyik irányadó döntésében²⁷ rögzítette, hogy a sportklub sportszakmai szempontból jogszerűen érezhet csalódottságot a játékos vártnál gyengébb teljesítménye miatt, azonban ez önmagában nem szolgáltat alapos okot a szerződés felmondásához. A hivatásos sport immanens része ugyanis a bizonytalanság, mivel a klubok a szerződéskötéskor szükségszerűen viselik annak az üzleti kockázatát, hogy a leigazolt játékos nem váltja be a hozzá fűzött reményeket. Konkretizált teljesítményklauzulák hiányában a „nem megfelelő” sportteljesítmény jogi értelemben nem minősülhet olyan szerződéses megállapodásnak, amelyre alapozva a jogviszony egyoldalúan megszüntethető lenne. Ezt az érvelést támasztja alá a CAS azon eseti döntése²⁸ is, amelyben a testület elutasította a klub fellebbezését, kimondva, hogy a játékos „alacsony technikai szintjével” kapcsolatos szakmai elégedetlenség nem minősül jogilag releváns

23 Al Raed Sport Club v. Christian Atsu Twasam (CAS 2023/A/9434). [84] bekezdés.

24 Kiss: i. m. 43–44.

25 Çaykur Rizespor A.Ş. v. Loic Remy (CAS 2022/A/9328) & Loic Remy v. Çaykur Rizespor A.Ş. (CAS 2022/A/9329), [97] bekezdés.

26 Svájci Legfelsőbb Bíróság ATF 129 III 380 consid. 2.2. sz. határozata.

27 CAS 2010/A/2049, Al Nasr SC v F.M.

28 CAS 2015/A/4122, Al Shaab FC v Aymard Guirié.

felmondási oknak. Ezzel összhangban a FIFA döntéshozó testületei is következetesen érvénytelenítik azokat a szerződéses rendelkezéseket, amelyek a klubok számára pusztán szubjektív „sporteredmények” elmaradása vagy a csapatba kerülés hiánya esetén tennék lehetővé a szerződés megszüntetését.²⁹

A FIFA RSTP szabályzata a tisztán szakmai okból történő megszüntetést, azaz a „sportszakmai alapos ok” („sporting just cause”) érvényesítését a 15. cikkben szigorú, konjunktív feltételrendszerhez köti. Ennek értelmében a joggyakorlás feltétele, hogy: 1. a sportoló képzett/befutott játékosnak minősüljön; 2. a szezon során a klub hivatalos mérkőzéseinek kevesebb mint 10%-án lépjen pályára; 3. továbbá a szerződést ezen az alapon a klub utolsó hivatalos mérkőzésétől számított 15 napon belül kell felmondani. E többletfeltételek taxatív jellege szűkíti a szerződés felmondásának a lehetőségét, biztosítva a szerződési stabilitást. Mindezeknek a kritériumoknak hiányában a sportszakmai okra való hivatkozás nem lehet megalapozott.³⁰

Lényeges elhatárolási pont ugyanakkor, hogy a CAS gyakorlata szerint, amennyiben a játékos nem tartja fenn a megfelelő testsúlyt és fizikai állapotot, az nem a teljesítmény hiányának, hanem a szakmai kötelezettségek súlyos megsértésének minősül. Míg a sportteljesítmény (pl. formahanyatlás) szubjektív és nehezen szankcionálható, addig az „objektív szakmai felkészültség” elhanyagolása – mint például a fizikai állapot romlása, a súlymegtartási fegyelem megsértése vagy az ismételt késések – már szerződésszegésnek tekinthető. Amennyiben ezek a mulasztások a figyelmeztetések és fegyelmi eljárások során megfelelően dokumentálásra kerülnek, megalapozhatják a jogos indokot, ellentétben a puszta sportteljesítménnyel, amely önmagában nem szolgáltat jogos indokot a felmondáshoz.³¹

4.2. TELJESÍTMÉNYEN ALAPULÓ MUNKÁLTATÓI SZANKCIÓ ÉS AZ ABBÓL EREDŐ FELMONDÁS MEGÍTÉLÉSE

A hivatkozott jogeset³² dogmatikai jelentősége túlmutat az egyedi ügyön, ugyanis rávilágít a játékos általi, azonnali hatályú felmondás jogszerűségének megítélésére a sportszakmai döntések tükrében. A szerződésszegés alól való mentesülés kérdésköre itt fordított módon jelenik meg. A tényállás alapján felmerül a kérdés, miszerint a játékos jogszerűen gyakorolhatja-e a felmondás jogát arra hivatkozva, hogy a klub szerződésszegő magatartást tanúsított vele szemben azáltal, hogy pusztán a teljesítménye alapján az alacsonyabb osztályú csapathoz, a tartalékcsoportba sorolta át. A CAS joggyakorlata alapján rögzíthető, hogy a klub nem jogosult automatikusan, kizárólag a sportteljesítmény ingadozására hivatkozva a játékost a tartalékcsoportba száműzni. Ebből következően a szoká-

sosnál gyengébb teljesítmény nem szolgáltat kellő jogalapot ilyen jellegű – a játékos szakmai előmenetelét is érintő – szankció alkalmazására. Amennyiben a klub ezen okból mégis átsorolást alkalmaz, úgy maga követ el szerződésszegést, amely megalapozhatja a játékos részéről a jogos okra alapított felmondást. A konkrét jogeset tényállása azonban további lényeges, a döntést árnyaló elemeket tartalmaz. Az alperes sportszervezet azzal védekezett, hogy a felperes játékost sérüléséből fakadó teljesítményromlás miatt helyezte át a „B” kerethez, rehabilitációs és játéklehetőség biztosítása céljából. A bizonyítási eljárás során azonban a CAS feltárta, hogy az intézkedés valódi indoka nem szakmai volt, hanem a klub nyomásgyakorlásként alkalmazta az átsorolást, mivel a játékos elzárkózott a szerződéshosszabbítás aláírásától.

Ebből a tényállásból két alapvető jogkövetkeztetés vonható le. Egyrészt, a szerződési szabadság elvéből fakadóan a szerződéshosszabbításról való döntés a játékos szuverén elhatározása, amelynek elutasítása nem szankcionálható. Másrészt a CAS rámutatott a klub gondossági kötelemére. Tehát amennyiben az átsorolás valódi oka a sérülés és a formahanyatlás lett volna, úgy a klubnak nem büntetést, hanem megfelelő rehabilitációs és szakmai támogatást kellett volna nyújtania a teljesítőképeség helyreállítása érdekében. Mindez megerősíti azt a konklúziót, hogy a gyenge teljesítmény mint a teljesítés elmaradása önmagában nem alapozza meg a szerződésszegést, és nem ad jogcímet fegyelmi jellegű szankciók alkalmazására sem, kivéve, ha a játékos részéről felróható magatartás is bizonyítást nyer.³³

A vizsgált jogkérdéshez zsinórmértékként szolgál egy másik CAS-döntés,³⁴ amelyben a testület kidolgozta az alacsonyabb osztályba való áthelyezés jogszerűségének vizsgálati tesztjét. Az intézkedés szerződésszerű mivoltának megállapításához az alábbi szempontrendszer együttes mérlegelése szükséges:

- Miért helyezték a játékost a tartalékcsoportba?
- A játékos továbbra is a teljes fizetését kapta?
- Állandó vagy ideiglenes intézkedésről volt szó?
- Megfelelő edzési lehetőségek álltak a játékos rendelkezésére a tartalékcsoportnál?
- A szerződés tartalmazott-e kifejezett jogot a klub számára, hogy a játékost a tartalékcsoportba helyezze?
- A játékos egyedül vagy egy csapattal edzett?

4.3. A SZERZŐDÉSSZEGÉS BIZONYÍTÁSÁNAK TERHE

A CAS előtti eljárás során a bizonyítási teher tekintetében az általános jogelvek érvényesülnek, miszerint az állított tények valóságának bizonyítása a hivatkozó felet terheli. Amennyiben a sportszervezet a játékos nem megfelelő teljesítményére vagy magatartására alapozva kívánja érvényesíteni a szerződés azonnali hatályú felmondását, úgy a klubra hárul a kötelezettség, hogy a szerződésszegés tényállási elemeit két-

29 Lásd például a Játékosok Státuszával Foglalkozó Kamara (DRC) döntését, amelyben a klub elismerte, hogy az eredmények nem minősülnek jogos oknak, és mégis megpróbált hivatkozni a záradékra; a kamara ezt nem fogadta el. Kamara előtt lefolytatott eljárás ügyszáma: REF. FPSD-12204.

30 CAS 2018/A/6017 FC Lugano SA v. FC Internazionale Milano S.p.A.

31 CAS 2022/A/9248 Joris Gnagnon v. Sevilla Football Club and FIFA.

32 CAS 2021/A/8141 Michal Jeřábek & FK Jablonec a.s. v. FK Teplice a.s. & Football Association of the Czech Republic.

33 CAS 2012/A/2844 Gussev Vitali v. C.S. Fotbal Club Astra & Romanian Professional Football League (RPFL).

34 CAS 2015/A/4286 Sebino Plaku v. Wroclawski Klub Sportowy Slask Wroclaw S.A., I.

séget kizáróan, objektív módon igazolja. A joggyakorlat e tekintetben szigorú mércét alkalmaz, amely alapján a pusztán tényállítások vagy a vezetőség szubjektív értékelései önmagukban nem elégségesek. A klubnak a jogszerűség alátámasztásához objektíven ellenőrizhető, tárgyi bizonyítékokat kell az eljáró tanács elé tárnia.³⁵

Ebből következik, hogy a jogos indok megállapításának elengedhetetlen feltétele, hogy a hivatkozott jogszerelem dokumentált szakmai kötelezettségzegésen (pl. írásbeli figyelmeztetésekkel alátámasztott mulasztásokon) alapuljon. Ennek hiányában – azaz, ha a szerződésszegő magatartás nem nyer hitelt érdemlő bizonyítást – a CAS a klub által kezdeményezett jogvitákban konzekvensen elutasítja a felmondás jogszerűségének megállapítását. A bizonyítottság hiánya ugyanis dogmatikailag kizárja a súlyos szerződésszegésre alapított rendkívüli megszüntetés érvényességét, mivel a jogviszony megszüntetésének okszerűsége és valósága nem igazolt.

5. ÖSSZEGZÉS

Az elvégzett dogmatikai és joggyakorlati elemzés eredményei rávilágítottak arra a jelentős kollízióra, amely a klasszikus magánjogi, illetve munkajogi szabályozás logikája és a hivatásos sporttevékenység „sui generis” természete között áll fenn. A vizsgálat alapján megállapítható, hogy a szerződésszegés – különösen a teljesítés elmaradása – a sportjogban nem értelmezhető kizárólag a Ptk. vagy az Mt. általános kategóriarendszerén keresztül, mivel e tevékenységi körrel összeegyeztethetetlen a klasszikus kötelmi jogi, illetve munkajogi alapvetések bizonyos köre. Meglátásom szerint az elemzés egyik központi konklúziója, hogy a sportesemények említett bizonytalansági faktora egy fajta kötelmi jogi paradoxont szül. Tehát teljesítés követelésére jogosult fél – későbbi fejezetben a munkaviszony speciális aspektusainak elemzése során a munkáltató – érdekének elmaradó kiszolgálása mégis hozzájárulhat a szerződéssel szolgálni kívánt közvetett célhoz. Ugyanis a ki-

élezett mérkőzések és ezáltal a nehézségekbe ütköző teljesítés a fogyasztók és a sportszféra szakembereinek a figyelmét a sporteseményre irányítja, amely ily módon egy kelendő terméként növeli a sportklub bevételét, reputációját és hozzájárul a további piaci tényezők kiszolgáláshoz. Ezek az ellentmondásos körülmények pedig elválaszthatatlan elemét képezik a látványsportnak.

Ezért a játékos és a sportszervezet között létrejövő szerződés – legyen szó akár munkaszerződésről, akár megbízási jogviszonyról – érthető módon dogmatikai szempontból gondossági kötelemként működnek a felek. A játékos sporttevékenység végzésére köteles oly módon, hogy az a jogosult fél, azaz a sportszervezet szükségletét kiszolgálja, ám nem vállalhat garanciát a mérkőzés kimenetelére, azaz a sporttevékenység eredményére. Továbbá a munkajogi aspektusok vizsgálata rámutatott a munkáltatói kockázatkezelés és a sportági stabilitás közötti kollízióra. Míg egy hagyományos piaci szereplő mint munkáltató gazdasági racionalitásból, a vezetői és vállalkozói szakmai belátás alapján átszervezheti működését és megválhat a gyengébben teljesítő munkaerőtől, addig a FIFA szabályozási környezete a pacta sunt servanda elvét a bajnokságok integritása érdekében a gazdasági érdekek elé helyezi. Ez korlátozza a klubokat abban, hogy a gyenge teljesítményt tisztán gazdasági kockázatként kezelve, felmondással optimalizálják a csapatkeretet.

A CAS irányadó joggyakorlatának elemzése alapján a tanulmány legfontosabb eredménye a teljesítmény és a vétkes kötelezettségzegés dogmatikai elhatárolása. A nemzetközi választottbírói gyakorlat egyértelművé tette, hogy a szubjektív sportszakmai elégedetlenség nem alapozza meg a jogos indokot a szerződés felmondásához. Ezzel szemben az objektív, dokumentálható mulasztások (pl. fizikai állapot elhanyagolása, edzésmulasztás) már nem a teljesítmény hiányának, hanem fegyelmi vétségnek minősülnek, amelyek szankcionálhatók.

Az elemzés során feltárt különbségek, illetve kollíziók rendszerezését az alábbi összehasonlító táblázatba foglalva szemléltetem.

Vizsgálati szempont	Klasszikus polgári jogi/munkajogi dogmatika	Sportjogi megközelítés (CAS joggyakorlat/FIFA RSTP)
Kötelem jellege	Gondossági kötelem/tartam jellegű jogviszony. A szolgáltatásnak alkalmasnak kell lennie a jogosult érdekeinek kiszolgálására.	Kifejezetten gondossági kötelem. A sportoló a felkészülést vállalja, az eredmény (győzelem) nem garantálható.
Hibás teljesítés/ Gyenge teljesítmény	Objektív szerződésszegés vagy munkajogi alkalmatlanság, amely megalapozhatja a felmondást.	Üzleti kockázat: A formahanyatlás vagy a vereség önmagában nem szerződésszegés, hanem a sport immanens része.
Szerződés megszüntetése (Felmondás)	Rugalmasabb: Managerial prerogative alapján, gazdasági/működési okból vagy képességhiány miatt lehetséges.	Rendkívül szigorú: Csak jogos indok esetén. A „sporting just cause” feltételei konjunktívek és szűkek.
Szankcionálás (pl. áthelyezés)	A munkáltató utasítási joga széles körű (pl. más munkakörbe helyezés képességhiány miatt).	Korlátozott: A tartalékcsapatba helyezés nem használható nyomásgyakorlásra vagy tisztán teljesítményalappon, ha az a játékos szakmai leépüléséhez vezet.
Bizonyítási teher	Általános szabályok szerint.	Fokozott: A klubnak dokumentált, objektív mulasztást (pl. súlyprobléma, késés) kell igazolnia; a szubjektív „gyenge játék” nem bizonyíték.
Cél	A forgalom biztonsága és a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyensúlya.	A bajnokságok stabilitása és a verseny integritásának védelme.

35 CAS 2022/A/9047 Korona S.A. v. Ivan Marquez Alvarez & FIFA; CAS 2006/A/1141 M.P. v. FIFA & PFC Krilja Sovetov.